

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Karolína Levková: Pro zpěváky je zásadní psychohygiena. Soutěže hodně doporučuji

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 09.12.2025 14:32, Datum importu: 09.12.2025 15:35, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Jan Sebastian Tomsa, Rubrika: RozhovorPlus, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,11, OTS: 10 000, Měsíční návštěvnost: 9 628, RU/den: 10 000

„U sopranistek není největším problémem konkurence, ale jedovatá rivalita.“

„Během příprav na soutěže udělám ten největší kus práce.“

„Mezi studované předměty na univerzitě bych zařadila finanční a daňové základy pro umělce.“

Sopranistka Karolína Levková je absolventkou Janáčkovy konzervatoře v Ostravě a Fakulty umění Ostravské univerzity. Je nositelkou řady ocenění, mimo jiné vítězství v kategorii Junior na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech za rok 2022; profesně je spjata především s **Národním divadlem moravskoslezským**. Koncertně spolupracuje s řadou významných těles včetně Pražského filharmonického sboru, na jehož Adventním koncertu se představí 13. prosince. V rozhovoru vzpomíná na své pěvecké začátky, přináší postřehy ze studií a sdílí své zaujetí pro krásu a výzvy soudobé hudby.

V současné době (říjen 2025 – pozn. red.) je vás nejvíce slyšet v nastudování Procesu Philipa Glasse, o kterém se hodně mluví. Povězte nám něco o tomto nastudování. Jakým hlasem k vám mluví Glassova hudba a jak náročné je ji interpretovat? (Reflexi Procesu čtete ZDE.)

Ačkoliv soudobou hudbu interpretuji ráda, v mém repertoáru jsou zatím převážně písně například od Eduarda Dřízgy, Luboše Sluky či Gražyny Baczewicz. K soudobé opeře jsem poprvé „přičichla“ díky festivalu New Opera Days Ostrava v roce 2022, kde jsem se podílela na opeře Superflumina skladatele Salvatore Sciarrina a Prometeo: Tragedia dell'ascolto od Luigiho Nona. To pro mě byla zkušenost, po které jsem si říkala, že snad vůbec neslyším a že tento styl není pro mě. Bylo to tehdy velmi náročné, a proto jsem měla zprvu velký respekt k důvěře, která ve mně byla vložena v podobě Procesu. Jsem nakonec velice ráda, že jsem do tohoto projektu šla a že jsem se nezalekla. Práce na této opeře byla velice intenzivní a inspirativní.

Glassova hudba je sice moderní, ale zároveň tonální. Největší rozdíl oproti klasicko-romantické opeře je v tom, že zde nacházíme mnoho repetitivních, až hypnotických ploch. O to více bylo třeba dbát na přesnost a koncentraci, kterou vyžadoval i zmíněný zkušební proces. Neobvyklým, ale velmi „hrajícím do karet“ jistě bylo i zasazení do prostředí kostela sv. Václava, které vytvořilo dramatickou atmosféru, zejména když se setmělo. Oproti klasickému jevišti jsme se pohybovali okolo orchestřiště a nad ním a vytvářeli tak nekonečnou smyčku. Během aranžovacích zkoušek jsme se zaměřovali na detaily, největší důraz byl kladen na sdělení myšlenky, čímž jsme vytvářeli atmosféru celého světa Josefa K. Co se náročnosti týče, já „vyhrála“ postavy Fraulein Bürstner a Leni, které měly jedny z nejkrásnějších, a hlavně kantilénových partů. Moc jsem si interpretaci obou postav užila a, ač mě to samotnou překvapilo, Glassova hudba si mě získala.

V roce 2022 jste vyhrála kategorii Junior na Dvořákově soutěži. Když se ohlédnete, jak významné toto vítězství ve vašem vývoji? Co mimo cen jste si ze soutěže odnesla?

Na tuto soutěž mám jedny z nejkrásnějších vzpomínek jak v pracovním, tak osobním životě. Díky této soutěži jsem zjistila, jak moc se lze za rok intenzivní práce posunout a technicky vyzrát. O rok dříve jsem totiž z Karlových Varů

odjížděla sice se třetí cenou v kategorii Píseň, ale jen s čestným uznáním v kategorii Junior. Proto pro mě bylo toto vítězství velkou satisfakcí.

A musím říct, že zpětně vidím, že to bylo opravdu jistým odrazovým můstkem v mé kariéře, protože mi přineslo mnoho nových příležitostí. Ať už hostování na scéně Státní opery v Praze nebo nastudování operetního repertoáru s Karlovarským symfonickým orchestrem, který teď mohu zužitkovat na novoročním koncertním turné v Německu. Současně jsem si z této soutěže odnesla poznání, že nesmím polevit – že je to jen začátek a vítězství je pomíjivé. Od té doby jsem také mnohem více začala vnímat, jak důležitý je správný výběr repertoáru. Každý rok se snažím, dokud mám možnost, navštívit nějakou další soutěž – a není to proto, abych si za každou cenu odvezla ocenění, ale hlavně proto, že právě během příprav na soutěže udělám ten největší kus práce. Zkrátka na mě ten adrenalin opravdu funguje. Minulý rok jsem se do Karlových Varů na soutěž Antonína Dvořáka vydala jako podpora dobrých kamarádů a slyšela jsem kromě nich nespočet dalších vynikajících výkonů od nastupující generace. Doporučuju to všem, je skvělé nabírat inspiraci i pasivně, navíc když v Česku máme soutěž takové úrovně. Jednou bych se určitě ráda do Karlových Varů vrátila a zasoutěžila si i v kategorii Opera.

Kam cítíte, že se bude vyvíjet váš hlas? Na které role si pomýšlíte do blízké i vzdálenější budoucnosti?

Můj hlas zraje do lyrického sopránu s možností koloratury. Nejsem sice ryzí koloraturní soprán, ale dispozice pro běhy mám. Jen, jak často říkám, to mám „vydřenější“. Neustále repertoár prokládám koloraturnějšími áriemi pro vylehčení hlasu. To mi kladla na srdce už má pedagožka na Janáčkově konzervatoři Marta Jirásková a snažím se tím řídit. Díky skvělým lidem ve svém životě jsem se více začala věnovat i baroknímu repertoáru, který na mě působí ozdravně a ve kterém se cítím dobře. V blízké době si jeden z mých snů splním – bude to role Zuzanky ve Figarově svatbě pod taktovkou Paolo Gatta v divadle F. X. Šaldy v Liberci. Moc se těším, že svou první Mozartovu roli nastuduju právě pod jeho vedením. Věřím, že z jeho zkušeností budu moct čerpat i v dalším, nejen Mozartově repertoáru, pokud ke mně najde cestu. Moc bych si přála zpívat i Zerlinu, Despinu nebo Paminu. Dále mě láká Donizettiho Norina, Marie, za pár let Linda di Chamounix, Verdiho Gilda, Gounodova Julieči Markétka. Hodně by mě lákalo zazpívat si i celou Korsakovovu Sněhurku.

Pokud se bavíme o snech, jednou bych si moc přála zazpívala Bizetovu Micaëlu či Pucciniho Liu nebo Mimi. To jsou totiž přesně dívky, se kterými se nejvíce ztotožňuju; jejich laskavost a bezedná láska mě dojíhá. Rolí bych mohla zmínit mnohem víc. Mým největším snem ale je již od konzervatoře Čajkovského Taťana a, pokud tam hlas dozraje, v hodně vzdálené budoucnosti Pucciniho Tosca. Pokud by se mi tohle splnilo, pak můžu jít do důchodu. (smích)

Jakou roli závidíte mezzosopranistkám?

Rozhodně Dalilu z opery Samson a Dalila od Saint-Saënsa. V árii Mon coeur s'ouvre a ta voix je taková síla, že mám pocit, že mě doslova objímá... zároveň mě i dojíhá a uklidňuje.

Jaká je největší nevýhoda toho, když je člověk sopranistkou? Je to příliš velká konkurence?

Rozhodně se nedá říct, že by sopranistek bylo jako šafránu. Je nás opravdu mnoho a nároky jsou vysoké, proto není vůbec snadné se v dnešním hudebním světě prosadit. Konkurence by asi nebyla takovým problémem, kdyby k ní nepřispívala jedovatá rivalita. Právě na soutěžích to cítím vždy nejvíce a je mi z toho smutno. Proto, pokud to jen jde, snažím se se svými vrstevnicemi vycházet a podporovat je. Možná je to podobně i v jiných hlasových oborech, ale u sopránu to cítím nejsilněji.

Dokázala byste popsat moment, kdy jste se rozhodla, že se budete věnovat naplno opeře? Zvažovala jste i jiné varianty? Kudy by se ubírala vaše cesta, kdybyste se nerozhodla pro zpěv?

Věnovat se studiu klasického zpěvu jsem se rozhodla ve třinácti letech. Nebyla to ale úplně jednoduchá cesta; původně jsem chtěla totiž být rockovou zpěvačkou a mým vzorem byla Hayley Williams ze skupiny Paramore. Když jsem to jednou řekla před mou tehdejší učitelkou Zuzanou Gajanovou při rozhovoru pro, tuším, Havířovský deník, zděsila se a po odchodu pana redaktora mi dala velké kázání, že to rozhodně nemůžu udělat. Zpracovala jsem si to a uvědomila si, že bych to vážně nemohla dělat – hlas se formoval jiným směrem.

Když jsem se pak hlásila o rok později na konzervatoř, přemýšlela jsem, co by bylo, kdyby mě nepřijali. A jedinou možností pro mě bylo vystudovat předškolní pedagogiku, abych si s dětmi zazpívala pořádně alespoň ve školce. Teprve na konzervatoři jsem ale viděla svou první operu – byla jí Prodaná nevěsta v **Národním divadle moravskoslezském**. Přesně tam jsem si uvědomila, že se zpíváním, a primárně operou, chci žít.

Jakou radu byste dala zpěvákům na úplném začátku? Co byste si přála vy sama vědět či znát předem?

Poradila bych jim, aby stáli nohama pevně na zemi a vybírali repertoár pro ně vhodný. To vysněné si samo najde svůj čas, opravdu. A také to, aby neztráceli hlavu, když zrovna nemají dobrý den. Všichni takové dny máme a u zpěvu není nic důležitějšího než zdravá mysl a řádná psychohygiena. To bych právě i já kdysi ráda slyšela. Zrovna tak všem všude doporučuji soutěže – ať už jako aktivní účastník, nebo jen pasivně. Já soutěžím intenzivně od jedenácti let, takže si troufám říct, že už mám nějaký ten soutěžní vhled. Samozřejmě, není to pro každého, ale minimálně je dobré slyšet i jiné vrstevníky než jen ty ve svém okolí. Soutěže nám pomáhají získat zkušenosti a zároveň formují náš cit pro krásno.

Vystudovala jste Janáčkovu konzervatoř a následně Ostravskou univerzitu. Jaká je podle vás největší devíza a naopak největší slabina našeho hudebního vzdělávacího systému?

Jsem neskutečně vděčná, že jsem mohla studovat na těchto dvou úžasných institucích, navíc pod vedením dvou srdečných, vzdělaných dam – na konzervatoři u Marty Jiráskové a na univerzitě u Evy Dřízgové. Obě mi během studia byly nejen skvělými pedagogy, ale také druhými maminkami, oporou a psycholožkami. Nikdy jim nepřestanu být vděčná.

Velikou devízou Fakulty umění Ostravské univerzity a jejího Operního studia je spolupráce s **Národním divadlem moravskoslezským**. Díky této spolupráci jsem i já mohla už během studia nastudovat mnohé role a pomohlo mi to následně navázat i další spolupráci s tímto divadlem. Největší slabiny vidím na konzervatoři v nedostatku praktických zkušeností. Kromě pár projektů pořádaných na školní půdě zpěvák nemá moc možností realizace. Musí hledat možnosti sám a když se nějaká naskytne, škola má často problém ho pustit, protože má přece jiné, teoretické školní povinnosti. A když se nad tím člověk zamyslí do hloubky – jak se pak má zpěvák, herec či muzikant prosadit bez jakékoliv, byť na první pohled drobné praxe? Já opět měla štěstí, že jsem díky své korepetitorce dostala možnost občas koncertovat i mimo školu; ne všichni to tak mají. Dále bych určitě zařadila mezi studované předměty na univerzitě předmět, kde by se vyučovaly finanční a daňové základy pro umělce, aby se i umělci dokázali orientovat v této sféře, která je naprosto opomíjená.

Už jste zmínila svou afinitu k soudobé hudbě. V nejbližší době se předvedete na Vánočním koncertu Pražského filharmonického sboru ve Vánoční kantátě Jana Ryanta Dřízala. Povězte nám něco o této skladbě... (Díla se dotýká rozhovor uskutečněný se samotným skladatelem. Čtete ZDE.)

Vánoční kantáta Jana Ryanta Dřízala je pro mě krásnou kombinací tradičních koled a pastýřských zpěvů s moderní kompozicí. Bylo mi ctí tuto skladbu předminulý rok s PFS premiérovat a moc se těším, že ji letos kromě koncertu také natočíme. Zpívat ji tedy budu již potřetí a nejvíce na ní miluju, jakým způsobem vytváří celkovou vánoční atmosféru – od očekávání až po slavnostní radost. Je to dílo, které se zpívá téměř samo.

Jak náročné je interpretovat soudobou hudbu a následně se vracet k Prvním žínkám či Esmeraldám? Jakým způsobem pojmáte hlasovou hygienu?

Interpretovat soudobou hudbu je často náročné na koncentraci, přesný rytmus a intonaci, proto je přechod k První žínce nebo Esmeraldě, kdy si hlava odpočine, vlastně příjemný. V případě Dřízalovy kantáty už to ale takto nevnímám – jakmile totiž mám skladbu „pod kůží“, pak získávám větší prostor pro interpretaci. Pro hlasovou hygienu se snažím dostatečně spát, hydratovat tělo i dýchací cesty a pravidelně se rozezpívávám. Zároveň se snažím prokládat repertoár, aby hlas dostával pravidelně od každého něco.

Pražský filharmonický sbor tak trochu netradičně uvede na svém adventním koncertu díla soudobých českých autorů, což je tak trochu protipól Rybových či Bachových mší. Jak byste na tento koncert pozvala, jakým způsobem byste vysvětlila třeba svému okolí, ať zkusí také něco jiného... a nejen na Vánoce?

Já bych moc ráda pozvala na opravdu nezapomenutelný a dechberoucí zážitek, ať už z hudby Luboše Fišera a jeho Vánoční nebo právě zmiňované Jana Ryanta Dřízala a jeho Vánoční kantáty. Obě skladby jsem měla tu čest s tímto sborem interpretovat a věřte mi, ty harmonie vás vtáhnou, pohltnou...

Moje rodina a blízcí byli nadšení a já věřím, že budete i vy. No a na Rybovku můžete příště. Ono je to vlastně jednoduché – stačí jednou ochutnat něco nevšedního a už nikdy nebudete litovat, že jste přišli o jedinečný zážitek.

Co dalšího vás čeká v této sezóně?

Z opery, jak jsem již zmínila, mě čeká role Zuzanky ve Figarově svatbě v divadle F. X. Šaldy v Liberci. Dále se těším

na Vendulku ve Smetanově Hubičce na festivalu Smetanova Litomyšl v rámci projektu Operní Líheň. Z koncertů jsem také už nakousla, že mě čeká operetní koncertní turné, konkrétně s Filharmonií Hradec Králové v Německu, a pak, kromě dalších menších koncertů, budu zpívat v březnu v Rudolfinu kantátu Mikeš z hor Bohuslava Martinů s Martinů Voices.

Jak relaxujete, když je hudby moc? Máte nějaké nehudební zájmy či kotvy?

Vždycky, když mám volno, snažím se trávit čas s rodinou, protože na ni mám opravdu málo času a často si to vyčítám. Ráda vařím a pečů, miluju výběrovou kávu i dobré víno. Nejšťastnější jsem, když něco dobrého uklohním – jak se u nás říká – a pak tím pohostím své blízké.

Máte před vystoupením nějaké speciální potřeby či rituály?

Rituály asi vyloženě nemám, ale vždy se snažím opravdu dobře vyspat – na tom si dávám záležet. A pak, vždy před vystoupením relaxuju u tvorby vizáže. Ideální je také, když mohu být těsně před vystoupením sama. Je pro mě k nezaplacení ticho, klid a koncentrace.

Kdybyste mohla pozvat jakoukoliv postavu z operní literatury na sklenku vína, kdo by to byl, o čem byste se pobavili?

Já bych si ráda poklábosila se všemi postavami, které jsem ztvárnila nebo v budoucnu ztvárním, abych mohla lépe pochopit psychologii každé z nich. Ale pokud mám vybrat jednu jedinou pro tuto chvíli, ráda bych si promluvila právě s Leni z Glassova Procesu. Zajímalo by mě, jak se sama cítila, když prožívala svůj vztah k Josefovi K., a co ji na obviněných tolik fascinuje. Holka šílená! (smích)

Foto: Adam Živnůstka, Martin Popelář, archiv Divadla F. X. Šaldy Liberec, Dariusz Kulesza

KlasikaPlus.cz – portál o klasické hudbě

O nás / Logo / Ceník a spolupráce / Newsletter / Lidé / Partneři / Kontakt

KlasikaPlus.cz

PORTÁL O KLASICKÉ HUDBĚ

...váš vyladěný partner

Aktuálně | Reflexe | Rozhovory | Souviselost | Serió | Audio | Video | Mix | Reportáž | Zpráva | Novinka | Nahraívka | Výchled | Odbornost | Nečlánek | Souhrn | Čtenář

Silbrná svatba
10. 12. 2025 | 19.30 h

Dan Barta **Ilustra-tosphere**

Filharmonie Hradec Králové
Stanislav Nejedlik dirigent

Karolína Levková: Pro zpěváký je zásadní psychohygiena. Soutěže hodně doporučuju

Úterý, 9. prosinec 2025 14:32 | Jan Sebastian Tomsa

„U sopranistek není největším problémem konkurence, ale jedovatá rivalita.“
„Během příprav na soutěže udílám ten největší kus práce.“
„Mezi studované předměty na univerzitě bych zařadila finanční a daňové základy pro umělce.“

Sopranistka Karolína Levková je absolventkou Janákovy konzervatoře v Ostravě a Fakulty umění Ostravské univerzity. Je nositelkou řady ocenění, mimo jiné vítězství v kategorii Junior na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech za rok 2022; profesně je spjata především s Národním divadlem moravskoslezským. Koncertně spolupracuje s řadou významných těles včetně Pražského filharmonického sboru, na jehož Adventním koncertu se představí 13. prosince. V rozhovoru vzpomíná na své pěvecké začátky, přináší postřehy ze studií a sdílí své zaujetí pro krásu a výzvy soudobé hudby.

V soudné době (říjen 2025 – pozn. red.) je vás nejvíce slyšet v nastudování Procesu Philippa Glassa, o kterém se hodně mluví. Povězte nám něco o tomto nastudování. Jakým hlasem k vám mluví Glassova hudba a jak náročné je ji interpretovat? (Reflexi Procesu čtete ZDE.)

Ačkoli soudobou hudbu interpretuju ráda, v mém repertoáru jsou zatím převážně písně například od Eduarda Dřizgy, Luboše Skuky či Gražyny Baciewicz. K soudobé opěte jsem poprvé „přiléhla“ díky festivalu New Opera Days Ostrava v roce 2022, kde jsem se podílela na operě Superlumina skladatele Salvatore Scaramia a Prometeo. Tragedia dell'ascolto od Luigiho Nona. To pro mě byla

shf
ALAN PLACHTKA
8. DECEMBER
VOGEL

ALINDE QUINTET
nové album

Klang Systematik
„Ludvík Mono“
4.11.2025
Divadlo X10
Klang Systematik

AktuálněPlus

Marie Balounová
absolutní vítězkou páté
soutěže Antonín Dvořák
mladým

8. prosinec 2025 22:34

První prosincový víkend se už popáté uskutečnila soutěžní přehlídka Antonín Dvořák mladým, která je určena hudebním talentům...

Číst dál...

Ceny Master Prix našly letošní adresáty

8. prosinec 2025 11:16

Nadace Život umělce zveřejnila jména laureátů letošních cen Master Prix. Ocenění si v sobotu 6. prosince v Kině Lucerna mimo jiné...

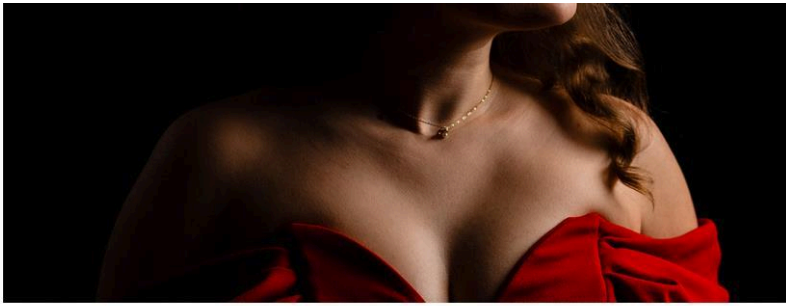
Číst dál...

Adam Halaš se stane děkanem HAMU

5. prosinec 2025 17:31

Hudební a taneční fakulta AMU v Praze v pátek 5. prosince zvolila nového děkana pro období 2026–2030...

Číst dál...

Sopranistka Karolína Levková je absolventkou Janáčkovy konzervatoře v Ostravě a Fakulty umění Ostravské univerzity. Je nositelkou řady ocenění, mimo jiné vítězství v kategorii *Junior* na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech za rok 2022; profesně je spjata především s Národním divadlem moravskoslezským. Koncertně spolupracuje s řadou významných těles včetně Pražského filharmonického sboru, na jehož *Adventním koncertu* se představí 13. prosince. V rozhovoru vzpomíná na své pěvecké začátky, přináší postřehy ze studií a sdílí své zaujetí pro krásu a výzvy soudobé hudby.

V současné době (*říjen 2025 – pozn. red.*) je vás nejvíce slyšet v nastudování *Procesu* Philipa Glassa, o kterém se hodně mluví. Povězte nám něco o tomto nastudování. Jakým hlasem k vám mluví Glassova hudba a jak náročné je ji interpretovat? (*Reflexi Procesu čtěte ZDE.*)

Ačkoliv soudobou hudbu interpretuji ráda, v mém repertoáru jsou zatím převážně písně například od Eduarda Dřizgy, Luboše Sluky či Gražyny Baczewicz. K soudobé opeře jsem poprvé „přičichla“ díky festivalu New Opera Days Ostrava v roce 2022, kde jsem se podílela na opeře *Superlumina* skladatele Salvatore Sciarrina a *Prometeo: Tragedia dell'ascolto* od Luigiho Nona. To pro mě byla zkušenost, po které jsem si říkala, že snad vůbec neslyším a že tento styl není pro mě. Bylo to tehdy velmi náročné, a proto jsem měla zprvu velký respekt k důvěře, která ve mně byla vložena v podobě *Procesu*. Jsem nakonec velice ráda, že jsem do tohoto projektu šla a že jsem se nezalekla. Práce na této opeře byla velice intenzivní a inspirativní.

Glassova hudba je sice moderní, ale zároveň tonální. Největší rozdíl oproti klasicko-romantické opeře je v tom, že zde nacházíme mnoho repetitivních, až hypnotických ploch. O to více bylo třeba dbát na přesnost a koncentraci, kterou vyžadoval i zmíněný zkušební proces. Neobvyklým, ale velmi „hrajícím do karet“ jistě bylo i zasazení do prostředí kostela sv. Václava, které vytvořilo dramatickou atmosféru, zejména když se setmělo. Oproti klasickému jevišti jsme se pohybovali okolo orchestřiště a nad ním a vytvářeli tak nekonečnou smyčku. Během aranžovacích zkoušek jsme se zaměřovali na detaily, největší důraz byl kladen na sdělení myšlenky, čímž jsme vytvářeli atmosféru celého světa Josefa K. Co se náročnosti týče, já „vyhrála“ postavy Fraulein Bürstner a Leni, které měly jedny z nejkrásnějších, a hlavně kantilénových partů. Moc jsem si interpretací obou postav užila a, ač mě to samotnou překvapilo, Glassova hudba si mě získala.

Proces / Národní divadlo Moravskoslezské / foto: Martin Popelář

V roce 2022 jste vyhrála kategorii *Junior* na Dvořákově soutěži. Když se ohlédnete, jak významné toto vítězství ve vašem vývoji? Co mimo cen jste si ze soutěže odnesla?

Na tuto soutěž mám jedny z nejkrásnějších vzpomínek jak v pracovním, tak osobním životě. Díky této soutěži jsem zjistila, jak moc se lze za rok intenzivní práce posunout a technicky vyžrát. O rok dříve jsem totiž z Karlových Varů odjížděla sice se třetí cenou v kategorii *Píseň*, ale jen s čestným uznáním v kategorii *Junior*. Proto pro mě bylo toto vítězství velkou satisfakcí.

První prosincový víkend se už popate uskutečnila soutěžní přehlídka Antonín Dvořák mladým, která je určena hudebním talentům...

[Číst dál...](#)

Ceny Master Prix našly letošní adresáty

8. prosinec 2025 11:18

Nadace Život umělce zveřejnila jména laureátů letošních cen Master Prix. Ocenění si v sobotu 6. prosince v Kině Lucerna mimo jiné...

[Číst dál...](#)

Adam Halaš se stane děkanem HAMU

5. prosinec 2025 17:31

Hudební a taneční fakulta AMU v Praze v pátek 5. prosince zvolila nového děkana pro období 2026–2030....

[Číst dál...](#)

Doporučené

Slovenská filharmonie tentokrát nenaplnila očekávání

8. prosinec 2025 10:32

„Dirigent Rémy Ballot a huslista Tibor Kováč po prvékrát účinkovali v Slovenskej filharmónii.“ „Tibor Kováč si počas takmer tridsaťročného...

[Číst dál...](#)

Operní Brahms v plném osvětlení

6. prosinec 2025 11:50

„Je to orchestr tvárný, nesvázaný tradicemi a schopný plnit sny každého vynikajícího dirigenta.“ „Veronika Eberle i Jean-Guihen...

[Číst dál...](#)

Francouzský parfém, slovanská esence. Otázka kulturního překladu vyslovená Janáčkovou filharmonií

6. prosinec 2025 11:09

Přesně však bylo slyšet domácí

V roce 2022 jste vyhrála kategorii Junior na Dvořákově soutěži. Když se ohlédnete, jak významné toto vítězství ve vašem vývoji? Co mimo cen jste si ze soutěže odnesla?

Na tuto soutěž mám jedny z nejkrásnějších vzpomínek jak v pracovním, tak osobním životě. Díky této soutěži jsem zjistila, jak moc se lze za rok intenzivní práce posunout a technicky vyzrát. O rok dříve jsem totiž z Karlových Varů odjžděla sice se třetí cenou v kategorii Píseň, ale jen s čestným uznáním v kategorii Junior. Proto pro mě bylo toto vítězství velkou satisfakcí.

A musím říct, že zpětně vidím, že to bylo opravdu jistým odrazovým můstkem v mé kariéře, protože mi přineslo mnoho nových příležitostí. Ať už hostování na scéně Státní opery v Praze nebo nastudování operetního repertoáru s Karlovarským symfonickým orchestrem, který teď mohu zužitkovat na novoročním koncertním turné v Německu. Současně jsem si z této soutěže odnesla poznání, že nesmím polevit – že je to jen začátek a vítězství je pomíjivé. Od té doby jsem také mnohem více začala vnímat, jak důležitý je správný výběr repertoáru. Každý rok se snažím, dokud mám možnost, navštívit nějakou další soutěž – a není to proto, abych si za každou cenu odvezla ocenění, ale hlavně proto, že právě během příprav na soutěže udělám ten největší kus práce. Zkrátka na mě ten adrenalin opravdu funguje. Minulý rok jsem se do Karlových Varů na soutěž Antonína Dvořáka vydala jako podpora dobrých kamarádů a slyšela jsem kromě nich nespočet dalších vynikajících výkonů od nastupující generace. Doporučuju to všem, je skvělé nabírat inspiraci i pasivně, navíc když v Česku máme soutěže takové úrovně. Jednou bych se určitě ráda do Karlových Varů vrátila a zasoutěžila si i v kategorii Opera.

Kam cítíte, že se bude vyvíjet váš hlas? Na které role si pomýšlíte do blízké i vzdálenější budoucnosti?

Můj hlas zraje do lyrického sopránů s možností koloratury. Nejsem sice ryzí koloraturní soprán, ale dispozice pro běhy mám. Jen, jak často říkám, to mám „vydřenější“. Neustále repertoár prokládám koloraturnějšími áriemi pro vylehčení hlasu. To mi kladla na srdce už má pedagožka na Janáčkově konzervatoři Marta Jirásková a snažím se tím řídit. Díky skvělým lidem ve svém životě jsem se více začala věnovat i baroknímu repertoáru, který na mě působí ozdravně a ve kterém se cítím dobře. V blízké době si jeden z mých snů splním – bude to role Zuzanky ve Figarově svatbě pod taktovkou Paolo Gatta v divadle F. X. Šaldy v Liberci. Moc se těším, že svou první Mozartovu roli nastuduju právě pod jeho vedením. Věřím, že z jeho zkušeností budu moct čerpat i v dalším, nejen Mozartově repertoáru, pokud ke mně najde cestu. Moc bych si přála zpívat i Zerlinu, Despinu nebo Paminu. Dále mě láká Donizettiho Norina, Marie, za pár let Linda di Chamounix, Verdiho Gilda, Gounodova Julie či Markétka. Hodně by mě lákalo zazpívat si i celou Korsakovovu Sněhurku.

Pokud se bavíme o *snech*, jednou bych si moc přála zazpívat Bizetovu Micaëlu či Pucciniho Liu nebo Mimi. To jsou totiž přesně dívky, se kterými se nejvíce ztotožňuju; jejich laskavost a bezedná láska mě dojmá. Rolí bych mohla zmínit mnohem víc. Mým největším snem ale je již od konzervatoře Čajkovského Tatjana a, pokud tam hlas dozraje, v hodně vzdálené budoucnosti Pucciniho Tosca. Pokud by se mi tohle splnilo, pak můžu jít do důchodu. (smích)

West Side Story / Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Jakou roli závidíte mezzosopranistkám?

Rozhodně Dalilu z opery Samson a Dalila od Saint-Saënsa. V árii *Mon coeur s'ouvre a ta voix* je taková síla, že mám pocit, že mě doslova objímá... zároveň mě i dojmá a uklidňuje.

Jaká je největší nevýhoda toho, když je člověk sopranistkou? Je to příliš velká konkurence?

Rozhodně se nedá říct, že bv sopranistek bylo iako šafránu. Je nás opravdu mnoho a nároky jsou

slovanska esence. Otázka kulturního překlada vyslovená Janáčkovou filharmonií

6. prosinec 2025 11:09

„Přínosné však bylo slyšet domácí interpretační sestavu – českého dirigenta i orchestr a slovenského sólistu – V...“

[Číst dál...](#)

Nejčtenější

Slovenská filharmonie tentokrát nenaplnila očekávání

8. prosinec 2025 10:32

„Dirigent Rémy Ballot a huslista Tibor Kováč po prvýkrát účinkovali v Slovenskej filharmónii.“ „Tibor Kováč si počas takmer tridsaťročného...“

[Číst dál...](#)

HAMU volí nového děkana. Poprvé v historii v přímém online přenosu

4. prosinec 2025 14:40

Hudební a taneční fakulta AMU bude v pátek 5. prosince volit nové vedení pro období 2026–2030. Volba...

[Číst dál...](#)

Adam Halaš se stane děkanem HAMU

5. prosinec 2025 17:31

Hudební a taneční fakulta AMU v Praze v pátek 5. prosince zvolila nového děkana pro období 2026–2030....

[Číst dál...](#)

RozhovorPlus

Karolína Levková: Pro zpěváky je zásadní psychohygienu. Soutěže hodně donori i či i i i

Jakou roli závidíte mezzosopranistkám?

Rozhodně Dalilu z opery Samson a Dalila od Saint-Saënsa. V árii *Mon coeur s'ouvre a ta voix* je taková síla, že mám pocit, že mě doslova objímá... zároveň mě i dojmá a uklidňuje.

Jaká je největší nevýhoda toho, když je člověk sopranistkou? Je to příliš velká konkurence?

Rozhodně se nedá říct, že by sopranistek bylo jako šafránu. Je nás opravdu mnoho a nároky jsou vysoké, proto není vůbec snadné se v dnešním hudebním světě prosadit. Konkurence by asi nebyla takovým problémem, kdyby k ní nepřispívala jedovatá rivalita. Právě na soutěžích to cítím vždy nejvíce a je mi z toho smutno. Proto, pokud to jen jde, snažím se se svými vrstevnicemi vycházet a podporovat je. Možná je to podobně i v jiných hlasových oborech, ale u sopránů to cítím nejsilněji.

Dokázala byste popsat moment, kdy jste se rozhodla, že se budete věnovat naplno opeře? Zvažovala jste i jiné varianty? Kudy by se ubírala vaše cesta, kdybyste se nerozhodla pro zpěv?

Věnovat se studiu klasického zpěvu jsem se rozhodla ve třinácti letech. Nebyla to ale úplně jednoduchá cesta; původně jsem chtěla totiž být rockovou zpěvačkou a mým vzorem byla Hayley Williams ze skupiny Paramore. Když jsem to jednou řekla před mou tehdejší učitelkou Zuzanou Gajanovou při rozhovoru pro, tuším, Havířovský deník, zděsila se a po odchodu pana redaktora mi dala velké kázání, že to rozhodně nemůžu udělat. Zpracovala jsem si to a uvědomila si, že bych to vážně nemohla dělat – hlas se formoval jiným směrem.

Když jsem se pak hlásila o rok později na konzervatoř, přemýšlela jsem, co by bylo, kdyby mě nepřijali. A jedinou možností pro mě bylo vystudovat předškolní pedagogiku, abych si s dětmi zazpívala pořádně alespoň ve školce. Teprve na konzervatoři jsem ale viděla svou první operu – byla jí Prodaná nevěsta v Národním divadle moravskoslezském. Přesně tam jsem si uvědomila, že se zpíváním, a primárně operou, chci žít.

Jakou radu byste dala zpěvákům na úplném začátku? Co byste si přála vy sama vědět či znát předem?

Poradila bych jim, aby stáli nohama pevně na zemi a vybírali repertoár pro ně vhodný. To vysněné si samo najde svůj čas, opravdu. A také to, aby neztráceli hlavu, když zrovna nemají dobrý den. Všichni takové dny máme a u zpěvu není nic důležitějšího než zdravá mysl a řádná psychohygiena. To bych právě i já kdysi ráda slyšela. Zrovna tak všem všude doporučuju soutěže – ať už jako aktivní účastník, nebo jen pasivně. Já soutěžím intenzivně od jedenácti let, takže si troufám říct, že už mám nějaký ten soutěžní vzhled. Samozřejmě, není to pro každého, ale minimálně je dobré slyšet i jiné vrstevníky než jen ty ve svém okolí. Soutěže nám pomáhají získat zkušenosti a zároveň formují náš cit pro krásno.

Vystudovala jste Janáčkovu konzervatoř a následně Ostravskou univerzitu. Jaká je podle vás největší devíza a naopak největší slabina našeho hudebního vzdělávacího systému?

Jsem neskutečně vděčná, že jsem mohla studovat na těchto dvou úžasných institucích, navíc pod vedením dvou srdečných, vzdělaných dam – na konzervatoři u Marty Jiráskové a na univerzitě u Evy Dřízgové. Obě mi během studia byly nejen skvělými pedagogy, ale také druhými maminkami, oporou a psychologkami. Nikdy jim nepřestanu být vděčná.

Velikou devízou Fakulty umění Ostravské univerzity a jejího Operního studia je spolupráce s Národním divadlem moravskoslezským. Díky této spolupráci jsem i já mohla už během studia nastudovat mnohé role a pomohlo mi to následně navázat i další spolupráci s tímto divadlem. Největší slabiny vidím na konzervatoři v nedostatku praktických zkušeností. Kromě pár projektů pořádaných na školní půdě

2025 / 2026

RozhovorPlus

Karolína Levková: Pro zpěváky je zásadní psychohygiena. Soutěže hodně doporučuju

9. prosinec 2025 14:32

„U sopranistek není největším problémem konkurence, ale jedovatá rivalita.“ „Během příprav na soutěže udělám ten největší kus...“

[Číst dál...](#)

Filip Hajdu: Se ZUŠ Open jsou základní umělecké školy silnější

7. prosinec 2025 12:11

„Díky ZUŠ Open je přítomna větší mediální pozornost a určitě víc lidí pochopilo, proč tu „zušky“ jsou.“...

[Číst dál...](#)

Daniel Wiesner: Když se čas dělí mezi práci a studium, výsledky nebývají stoprocentní

5. prosinec 2025 10:30

„U soudobých novinek má interpret větší možnost vnést do díla svůj osobní pohled.“ „Všichni studenti obdivovali Valentinu...“

[Číst dál...](#)

VideoPlus

VideoPlus | Jiří Chvála: Dvaadevadesát let ve dvou dílech

9. červenec 2025 10:01

Málokdo měl na české hudební prostředí tak pozitivní vliv jako sborníř Jiří Chvála. Za pětadesát let odchoval...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Simona Šaturová: Zpívání nesmí bolet

21. červen 2025 19:11

Sopranistka Simona Šaturová, která je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, zastává názor, že zpěv musí být naprosto přirozený,...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Marek Šulc: Smetanova Litomyšl? Mít otevřené dveře pro každého

Dřízgové. Obě mi během studia byly nejen skvělými pedagogy, ale také druhými maminkami, oporou a psychologkami. Nikdy jim nepřestanu být vděčná.

Velkou devízou Fakulty umění Ostravské univerzity a jejího Operního studia je spolupráce s Národním divadlem moravskoslezským. Díky této spolupráci jsem i já mohla už během studia nastudovat mnohé role a pomohlo mi to následně navázat i další spolupráci s tímto divadlem. Největší slabiny vidím na konzervatoři v nedostatku praktických zkušeností. Kromě pár projektů pořádaných na školní půdě zpěvák nemá moc možností realizace. Musí hledat možnosti sám a když se nějaká naskytne, škola má často problém ho pustit, protože má přece jiné, teoretické školní povinnosti. A když se nad tím člověk zamyslí do hloubky – jak se pak má zpěvák, herec či muzikant prosadit bez jakékoliv, byť na první pohled drobné praxe? Já opět měla štěstí, že jsem díky své korepetitorce dostala možnost občas koncertovat i mimo školu; ne všichni to tak mají. Dále bych určitě zařadila mezi studované předměty na univerzitě předmět, kde by se vyučovaly finanční a daňové základy pro umělce, aby se i umělci dokázali orientovat v této sféře, která je naprosto opomíjená.

Už jste zmínila svou afinitu k soudobé hudbě. V nejbližší době se předvedete na Vánočním koncertu Pražského filharmonického sboru ve Vánoční kantátě Jana Ryanta Dřízala. Povězte nám něco o této skladbě... (Díla se dotýká rozhovor skutečně se samotným skladatelem. Čtěte ZDE.)

Vánoční kantáta Jana Ryanta Dřízala je pro mě krásnou kombinací tradičních koled a pastýřských zpěvů s moderní kompozicí. Bylo mi ctí tuto skladbu předminulý rok s PFS premiérovat a moc se těším, že ji letos kromě koncertu také natočíme. Zpívat ji tedy budu již potřetí a nejvíce na ní miluju, jakým způsobem vytváří celkovou vánoční atmosféru – od očekávání až po slavnostní radost. Je to dílo, které se zpívá téměř samo.

Jak náročné je interpretovat soudobou hudbu a následně se vracet k Prvním žínkám či Esmeraldám? Jakým způsobem pojmáte hlasovou hygienu?

Interpretovat soudobou hudbu je často náročné na koncentraci, přesný rytmus a intonaci, proto je přechod k *První žínce* nebo *Esmeraldě*, kdy si hlava odpočine, vlastně příjemný. V případě Dřízalovy kantáty už to ale takto nevnímám – jakmile totiž mám skladbu „pod kůží“, pak získávám větší prostor pro interpretaci. Pro hlasovou hygienu se snažím dostatečně spát, hydratovat tělo i dýchací cesty a pravidelně se rozezpívávám. Zároveň se snažím prokládat repertoár, aby hlas dostával pravidelně od každého něco.

Carmen / Slezské divadlo Opava

Pražský filharmonický sbor tak trochu netradičně uvede na svém adventním koncertu díla soudobých českých autorů, což je tak trochu protipól Rybových či Bachových mší. Jak byste na tento koncert pozvala, jakým způsobem byste vysvětlila třeba svému okolí, ať zkusí také něco jiného... a nejen na Vánoce?

Já bych moc ráda pozvala na opravdu nezapomenutelný a dechberoucí zážitek, ať už z hudby Luboše Fišera a jeho *Vánoční* nebo právě zmiňovaného Jana Ryanta Dřízala a jeho *Vánoční kantáty*. Obě skladby jsem měla tu čest s tímto sborem interpretovat a věřte mi, ty harmonie vás vtáhnou, pohltní...

Moje rodina a blízcí byli nadšení a já věřím, že budete i vy. No a na Rybovku můžete přistě. Ono je to vlastně jednoduché – stačí jednou ochutnat něco nevšedního a už nikdy nebudete litovat, že jste přišli o jedinečný zážitek.

Co dalšího vás čeká v této sezóně?

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Marek Šulc: Smetanova Litomyšl? Mít otevřené dveře pro každého

10. červen 2025 11:46

Marek Šulc, umělecký ředitel Národního festivalu Smetanova Litomyšl, který je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, nemá rád stavění světa...

[Číst dál...](#)

AudioPlus

AudioPlus | Jakub Hrůša: Je nesmrtelnost něčím křženým?

2. listopad 2025 08:20

Čím dál častěji slyším, že se jedná o jednoho z největších mistrů opery vůbec, říká o Leoši Janáčkovi...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Robert Kružík: K Janáčkově mám jako Brňák úzký vztah

13. říjen 2025 08:04

Jednou za deset let Nadace Leoše Janáčka uděluje Cenu síra Charlese Mackerrase. Jejím druhým laureátem se v říjnu...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Eva Strejcová: Chopin mě i po varšavské soutěži baví

11. říjen 2025 08:53

Mezi šestašedesáti klavíristy, vybranými na jaře z rekordního počtu více než šesti set přihlášených z celého světa, byla studentka...

[Číst dál...](#)

SeriálPlus

Pohledem Petra Vebera (70) Panna Cecilie, patronka hudebníků

22. listopad 2025 19:59

„Nejnámější z Purcellových děl věnovaných jejímu svátku je Hail! Bright Cecilia, provedená roku 1692.“ „Název díla odkazuje na...

[Číst dál...](#)

Klasika v souvislostech (102)

